

Kort
gezegd

‘Ben ik een activist omdat ik over ecologie praat?’

Jonas Vermeulen vertolkt in *Walden* een rijmende man die kwaad is op zijn burens en, bij uitbreiding, de hele wereld.

Vorig jaar speelde Jonas Vermeulen dj en discotheekuitbater Frank Verstraeten in de film *Zillion* én een dansend schaap – in het midden van een meute echte schapen – in de FC Bergman-voorstelling *The Sheep Song*. Na al dat blits en blatend geweld maakt hij nu *Walden*, een sobere solo over deze gecompliceerde tijd.

1 Is *Walden* een bewerking van het gelijknamige milieumanifest dat Henry David Thoreau schreef in een boshut in Amerika?

JONAS VERMEULEN: Niet helemaal. Thoreaus manifest is een droog boek, zonder verhaal, maar het inspireerde me wel. Ik schreef een stuk over een man die in zijn burens het kwaad van de wereld herkent. Hij trekt zich terug in de natuur om na te denken over die wereld. Ik trok me tijdens het schrijven niet

terug in een hut. Al dacht ik wél aan het vakantiehuis in de Kempen waar onze familiefeesten plaatsvinden. Ook de inzichten van de Franse filosoof Bruno Latour spookten door mijn hoofd. Hij stelde dat leven in een omgeving betekent dat je die omgeving creëert. Wij, mensen, doen dat met te veel dominantie.

2 In welk omgeving verwelkom je het publiek?

VERMEULEN: In een gewone theaterzaal, buitengewoon vormgegeven door kunstenaar Charlotte Bouckaert. Na het zien van haar performance *11 Seconds* vroeg ik of ze wilde samenwerken. Ze leerde me de microscoop-camera gebruiken die ik heb gekocht nadat ik een oom met zo'n cameraatje

‘Ik experimenteerde thuis door citroenen en avocado's te filmen.’

zag spelen. Thuis experimenteerde ik door citroenen en avocado's te filmen. Nu speelt die camera een hoofdrol in het stuk. Ik zoom in op iets kleins – een letter, een tekening, iets in de zaal – en je ziet een immens landschap. Die beelden – geprojecteerd op een scherm – vormen de omgeving waarin ik vertel. In rijm, dat is de hartslag van het stuk.

3 Verlaten we de zaal als activisten?

VERMEULEN: Natuurlijk niet. Ben ik een activist omdat ik over ecologie praat? Het stuk zet niet aan tot activisme. Mijn personage is een mens die het even niet meer weet en zich stamelend afvraagt wat het goede is om te doen. Dit is mijn eerste voorstelling sinds 2017, toen ik met Boris Van Severen de electro-opera *The Only Way is Up* maakte. We zijn aan het bekijken wanneer we nog eens samen een stuk kunnen maken. Of dat weer een feestje wordt? Wie weet. Maar eerst: *Walden!*

Els Van Steenberghe

WALDEN 29.09-30.11 op tour. Alle info: hetlaatstebedrijf.be